

АНТИМОНОПОЛЬНИЙ КОМІТЕТ УКРАЇНИ

РІШЕННЯ

09 листопада 2018 р.

Київ

№ 619 - р

Про визнання підтримки суб'єктів господарювання, зазначеної у повідомленні, такою, що не є державною допомогою відповідно до Закону

Антимонопольний комітет України, розглянувши повідомлення про нову державну допомогу, надіслане листами Управління бюджету і фінансів Виконавчого комітету Рівненської міської ради від 27.07.2018 № 03-16/507 (вх. № 484 від 30.07.2018) та від 07.09.2018 № 03-16/627 (вх. № 8-01/10841 від 10.09.2018), які було подано на виконання статті 9 Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання» та за формою, що передбачена додатком 1 до Порядку подання та оформлення повідомлення про нову державну допомогу та про внесення змін до умов чинної державної допомоги, затвердженого розпорядженням Антимонопольного комітету України від 04 березня 2016 року № 2-рп та зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 04 квітня 2016 року за № 501/28631,

ВСТАНОВИВ:

1. ПОРЯДОК ПОВІДОМЛЕННЯ ПРО ПІДТРИМКУ

- (1) Листом від 27.07.2018 № 03-16/507 (вх. № 484-ПДД від 30.07.2018) Управлінням бюджету і фінансів Виконавчого комітету Рівненської міської ради відповідно до пункту 2 розділу 9 Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання» було подано повідомлення про нову державну допомогу (далі – Повідомлення).
- (2) Антимонопольним комітетом України (далі – Комітет) листом від 13.08.2018 № 500-29/05-10332 залишено Повідомлення без руху та запитано додаткову інформацію.
- (3) Листом від 07.09.2018 № 03-16/627 (вх. № 8-01/10841 від 10.09.2018) Управлінням бюджету і фінансів Виконавчого комітету Рівненської міської ради надано додаткову інформацію до Повідомлення.

2. ВІДОМОСТІ ТА ІНФОРМАЦІЯ ВІД НАДАВАЧА ПІДТРИМКИ

2.1. НАДАВАЧ ПІДТРИМКИ

- (4) Рівненська міська рада (33028, м. Рівне, вул. Соборна, 12А, ідентифікаційний код юридичної особи 34847334).

2.2. ОТРИМУВАЧ ПІДТРИМКИ

(5) Суб'єкти господарювання.

2.3. МЕТА (ЦІЛЬ) ПІДТРИМКИ

(6) Метою (ціллю) підтримки є:

- сприяння соціально-економічному розвитку регіонів, рівень життя в яких є низьким або рівень безробіття високим;
- сприяння окремим видам господарської діяльності.

2.4. ОЧІКУВАНИЙ РЕЗУЛЬТАТ

(7) Встановлення фіксованих ставок єдиного податку для платників I та II групи на території міста Рівного в розмірах, що відповідають вимогам Податкового кодексу України, забезпечить стабільність надходження доходів бюджету, залучення до оподаткування нових платників податку, підтримання провадження окремих видів діяльності, уникнення надмірного податкового навантаження на платників податків та ймовірного зростання недоїмки до бюджету.

2.5. ФОРМА ПІДТРИМКИ

(8) Зменшення ставки податку.

2.6. ОБСЯГ ПІДТРИМКИ

(9) Невизначений обсяг.

2.7. ПІДСТАВА ДЛЯ НАДАННЯ ПІДТРИМКИ

(10) Рішення Рівненської міської ради від 06.12.2012 № 2571 «Про ставки єдиного податку для фізичних осіб-підприємців», зі змінами, внесеними рішенням Рівненської міської ради від 23.02.2017 № 2390 (далі – Рішення).

2.8. ТРИВАЛІСТЬ ПІДТРИМКИ

(11) Термін дії – не обмежений.

3. ІНФОРМАЦІЯ ЩОДО ПРОГРАМИ

(12) Рішенням Рівненської міської ради від 06.12.2012 № 2571 «Про ставки єдиного податку для фізичних осіб-підприємців», із змінами, внесеними рішенням Рівненської міської ради від 23.02.2017 № 2390, були встановлені ставки єдиного податку для платників I та II груп на території міста Рівного, зокрема, такі:

для I групи платників єдиного податку в розмірі:

- 5 % прожиткового мінімуму - послуги з ремонту годинників (код за КВЕД 95.25), послуги з ремонту велосипедів (код за КВЕД 95.29), послуги з технічного обслуговування і ремонту музичних інструментів (код за КВЕД 95.29) та послуги домашньої прислуги (код за КВЕД 97.00);
- 6 % прожиткового мінімуму - послуги з ремонту взуття (код за КВЕД 95.23);
- 10 % прожиткового мінімуму - на всі інші види діяльності згідно додатку до Рішення.

для II групи платників єдиного податку в розмірі:

- 5 % мінімальної заробітної плати - послуги з ремонту годинників (код за КВЕД 95.25);
- 6 % мінімальної заробітної плати - послуги з ремонту взуття (код за КВЕД 95.23);
- 7 % мінімальної заробітної плати - послуги з ремонту велосипедів (код за КВЕД 95.29) та послуги з технічного обслуговування і ремонту музичних інструментів (код за КВЕД 95.29);
- 10 % мінімальної заробітної плати - послуги домашньої прислуги (код за КВЕД 97.00), надання послуг таксі (код за КВЕД 49.32), допоміжна діяльність у сфері освіти (діяльність репетиторів) (код за КВЕД 85.60), постачання інших готових страв (громадське харчування в загальноосвітніх навчальних закладах) (код за КВЕД 56.29) та виробництво іншої продукції (виготовлення та реалізація виробів народної творчості та штучних квітів) (код за КВЕД 32.99);
- 15 % мінімальної заробітної плати - роздрібний продаж товарів з торговельних місць на ринках (код за КВЕД 47.8), виготовлення за індивідуальним замовленням взуття (код за КВЕД 15.20), швейних виробів (код за КВЕД 14.12, 14.13), спіднього одягу (код за КВЕД 14.14), текстильних виробів та текстильної галантереї (код за КВЕД 14.19), головних уборів (код за КВЕД 14.19), послуги з ремонту одягу та побутових текстильних виробів (код за КВЕД 95.29), виготовлення та в'язання трикотажних виробів за індивідуальним замовленням (код за КВЕД 14.3), послуги з ремонту трикотажних виробів (код за КВЕД 95.29), додаткові послуги до виготовлення виробів за індивідуальним замовленням (код за КВЕД 13.30) та послуги, пов'язані з очищенням та прибиранням приміщень за індивідуальним замовленням (код за КВЕД 81.2);
- 20 % мінімальної заробітної плати – на всі інші види діяльності згідно з додатком до Рішення.

(13) Залежно від виду господарської діяльності ставка єдиного податку для I групи платників установлена в розмірі від 5 % до 10 % та для II групи від 5 % до 20 % прожиткового мінімуму для працездатних осіб, встановленого законом на 1 січня податкового (звітного) року.

4. НОРМАТИВНО-ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ

4.1. ОЗНАКИ ДЕРЖАВНОЇ ДОПОМОГИ

(14) Відповідно до пункту 1 частини першої статті 1 Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання» (далі – Закон) державна допомога суб'єктам господарювання (далі – державна допомога) – підтримка у будь-якій формі суб'єктів господарювання за рахунок ресурсів держави чи місцевих ресурсів, що спотворює або загрожує спотворенням економічної конкуренції, створюючи переваги для виробництва окремих видів товарів чи провадження окремих видів господарської діяльності.

(15) Отже, державна підтримка є державною допомогою, якщо одночасно виконуються такі умови:

- підтримка надається суб'єкту господарювання;
- державна підтримка здійснюється за рахунок ресурсів держави чи місцевих ресурсів;
- підтримка створює переваги для виробництва окремих видів товарів чи провадження окремих видів господарської діяльності;
- підтримка спотворює або загрожує спотворенням економічної конкуренції.

- (16) Відповідно до частини другої статті 1 Закону, терміни «суб'єкт господарювання», «товар», «економічна конкуренція (конкуренція)» вживаються у Законі у значенні, наведеному в Законі України «Про захист економічної конкуренції».

4.2. ПОДАТКОВІ ПІЛЬГИ ЯК ОБ'ЄКТ ДЕРЖАВНОЇ ДОПОМОГИ

- (17) Відповідно до статті 140 Конституції України, місцеве самоврядування є правом територіальної громади - жителів села чи добровільного об'єднання у сільську громаду жителів кількох сіл, селища та міста - самостійно вирішувати питання місцевого значення в межах Конституції і законів України.
Місцеве самоврядування здійснюється територіальною громадою в порядку, встановленому законом, як безпосередньо, так і через органи місцевого самоврядування: сільські, селищні, міські ради та їх виконавчі органи.
- (18) Статтею 143 Конституції України встановлено, що територіальні громади села, селища, міста безпосередньо або через утворені ними органи місцевого самоврядування управляють майном, що є в комунальній власності; затверджують програми соціально-економічного та культурного розвитку і контролюють їх виконання; затверджують бюджети відповідних адміністративно-територіальних одиниць і контролюють їх виконання; встановлюють місцеві податки і збори відповідно до закону; забезпечують проведення місцевих референдумів та реалізацію їх результатів; утворюють, реорганізують та ліквідовують комунальні підприємства, організації і установи, а також здійснюють контроль за їх діяльністю; вирішують інші питання місцевого значення, віднесені законом до їхньої компетенції.
- (19) Згідно зі статтею 144 Конституції України, органи місцевого самоврядування в межах повноважень, визначених законом, приймають рішення, які є обов'язковими до виконання на відповідній території.
- (20) Відповідно до пункту 24 статті 26 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» виключною компетенцією сільських, селищних, міських рад є встановлення місцевих податків і зборів відповідно до Податкового кодексу України.
- (21) Статтею 63 зазначеного Закону визначено, що доходи місцевих бюджетів формуються за рахунок власних, визначених законом, джерел та закріплених у встановленому законом порядку загальнодержавних податків, зборів та інших обов'язкових платежів.
- (22) Відповідно до статті 8 Податкового кодексу України в Україні встановлюються загальнодержавні та місцеві податки та збори.
До загальнодержавних належать податки та збори, що встановлені Кодексом і є обов'язковими до сплати на усій території України, крім випадків, передбачених Кодексом.
До місцевих належать податки та збори, що встановлені відповідно до переліку і в межах граничних розмірів ставок, визначених Кодексом, рішеннями сільських, селищних, міських рад та рад об'єднаних територіальних громад, що створені згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, у межах їх повноважень і є обов'язковими до сплати на території відповідних територіальних громад.
- (23) Згідно зі статтею 10 Податкового кодексу України до місцевих податків належать:
- податок на майно;
 - єдиний податок.
- До місцевих зборів належать:

- збір за місця для паркування транспортних засобів;
- туристичний збір.

(24) Відповідно до підпункту 12.3.7 пункту 12.3 статті 12 Податкового кодексу України **не дозволяється** сільським, селищним, міським радам та радам об'єднаних територіальних громад, що створені згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, **встановлювати індивідуальні пільгові ставки місцевих податків та зборів для окремих юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців і фізичних осіб або звільняти їх від сплати таких податків та зборів.**

(25) Статтею 293 Податкового кодексу України визначено, що ставки єдиного податку для платників першої групи встановлюються у відсотках (фіксовані ставки) до розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб, встановленого законом на 1 січня податкового (звітного) року, другої групи - у відсотках (фіксовані ставки) до розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на перше січня податкового (звітного) року, третьої групи - у відсотках до доходу (відсоткові ставки).

Фіксовані ставки єдиного податку встановлюються сільськими, селищними, міськими радами або радами об'єднаних територіальних громад, що створені згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, для фізичних осіб - підприємців, які здійснюють господарську діяльність, залежно від виду господарської діяльності, з розрахунку на календарний місяць:

- для першої групи платників єдиного податку - у межах до 10 відсотків розміру прожиткового мінімуму;
- для другої групи платників єдиного податку - у межах до 20 відсотків розміру мінімальної заробітної плати.

(26) Відповідно до пункту 293.6 статті 296 Податкового кодексу України у разі здійснення платниками єдиного податку першої і другої груп кількох видів господарської діяльності застосовується максимальний розмір ставки єдиного податку, встановлений для таких видів господарської діяльності.

5. ВИСНОВКИ ЗА РЕЗУЛЬТАТАМИ РОЗГЛЯДУ ПОВІДОМЛЕННЯ

(27) Відповідно до Повідомлення Європейської комісії щодо поняття державної допомоги згідно зі статтею 107 (1) Договору про функціонування Європейського Союзу (далі – ДФЕС, Договір) щодо фіксованих ставок податків для певних видів діяльності, встановлено наступне.

(28) Застосування окремих положень, які не містять елементів дискреційного характеру, наприклад, щодо розрахунку податку на прибуток за фіксованою ставкою, може виправдовуватися характером та загальною концепцією системи оподаткування, якщо такі положення розроблені з урахуванням специфічних вимог бухгалтерського обліку або ролі земельних активів у певних галузях.

(29) У таких випадках зазначені положення не мають вибіркового характеру за умови дотримання таких умов:

- фіксовані ставки застосовуються з метою запобігання диспропорційному адміністративному навантаженню на деякі типи суб'єктів господарювання, з огляду на їх розмір або сферу діяльності (наприклад, на компанії в галузі сільського господарства або рибництва);
- встановлення фіксованих ставок для певних суб'єктів господарювання загалом не виражається у зменшенні податкового навантаження на таких

суб'єктів порівняно з іншими суб'єктами господарювання та не надає переваг жодній категорії таких суб'єктів.

- (30) У розумінні статті 107 (1) Договору перевагою вважається будь-яка економічна вигода, яка була б недоступною для суб'єкта господарювання за звичайних ринкових умов, тобто за відсутності втручання держави.
- (31) На захід державної допомоги поширюється стаття 107 (1) ДФЄС, якщо він сприяє «окремим суб'єктам господарювання або виробництву окремих товарів». Отже, не всі заходи, які сприяють суб'єктам господарювання, відповідають критеріям допомоги, а тільки ті, що вибірково надають переваги окремим суб'єктам господарювання або категоріям суб'єктів господарювання чи окремим галузям економіки.
- (32) Заходи загального застосування, що не надають переваг лише окремим суб'єктам господарювання або окремим товарам, не підпадають під дію статті 107 (1) ДФЄС.
- (33) Матеріальна вибірковість заходу передбачає, що він поширюється лише на окремі суб'єкти господарювання (їх групи) або окремі галузі економіки певної держави-члена.
- (34) Відповідно до статті 1 Закону, державна підтримка вважається державною допомогою, якщо така підтримка, крім відповідності іншим умовам, спотворює переваги для виробництва окремих видів товарів чи провадження окремих видів господарської діяльності.
- (35) Відповідно до Повідомлення рішенням Рівненської міської ради від 06.12.2012 № 2571 «Про ставки єдиного податку для фізичних осіб-підприємців», зі змінами, внесеними рішенням Рівненської міської ради від 23.02.2017 № 2390, переваги окремим суб'єктам господарювання не надаються.
- (36) Отже, встановлення ставок єдиного податку у меншому розмірі за максимальний, що визначений Податковим кодексом України, **в межах територіальної громади міста Рівного не надає переваг суб'єктам господарювання та не містить вибіркового характеру.**
- (37) Встановлення місцевих податків та зборів органами місцевого самоврядування здійснюється згідно з нормами чинного Податкового кодексу України, який було прийнято Верховною Радою України 02.12.2010.
- (38) Відповідно до пункту 2-3 Прикінцевих та перехідних положень Закону усі надавачі державної допомоги протягом одного року з дня набрання чинності цим Законом зобов'язані подати Уповноваженому органу повідомлення про програми підтримки суб'єктів господарювання за рахунок ресурсів держави чи місцевих ресурсів, які існували на день набрання чинності Законом. Чинна державна допомога, що існувала на день набрання чинності цим Законом, яка відповідно до рішення Уповноваженого органу визнана недопустимою для конкуренції, має бути приведена у відповідність із цим Законом у строк, визначений Уповноваженим органом, але не більш як протягом п'яти років з дня набрання чинності цим Законом.
- (39) Відтак встановлення органами місцевого самоврядування місцевих податків та зборів є чинними програмами підтримки суб'єктів господарювання за рахунок ресурсів держави чи місцевих ресурсів, які існувала на день набрання чинності Законом, а отже, у разі приведення норм Податкового кодексу України у відповідність до вимог Закону та положень acquis ЄС, рішення органів місцевого самоврядування щодо

встановлення місцевих податків та зборів мають бути приведені у відповідність до Податкового кодексу України.

- (40) Експертами проекту технічної допомоги Європейського Співтовариства «Підтримка Антимонопольного комітету України у впровадженні правил державної допомоги» підтримано зазначену позицію листом від 25.09.2018 № SESAR2018/09-13.

Враховуючи викладене, керуючись статтями 7 і 16 Закону України «Про Антимонопольний комітет України», статтями 8 і 10 Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання» та пунктом 14 розділу IV Порядку подання та оформлення повідомлень про нову державну допомогу та про внесення змін до умов чинної державної допомоги, затвердженого розпорядженням Антимонопольного комітету України від 04 березня 2016 року № 2-рп, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 04 квітня 2016 року за № 501/28631, на підставі інформації, наданої Управлінням бюджету та фінансування Виконавчого комітету Рівненської міської ради, Антимонопольний комітет України

ПОСТАНОВИВ:

Визнати, що підтримка (фінансування), яку надає Рівненська міська рада відповідно до рішення від 06.12.2012 № 2571 «Про ставки єдиного податку для фізичних осіб-підприємців», зі змінами, внесеними рішенням Рівненської міської ради від 23.02.2017 № 2390, у частині встановлення в межах територіальної громади міста Рівного **єдиного податку** у меншому розмірі за максимальний, що визначений Податковим кодексом України, **не є державною допомогою** відповідно до Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання».

Відповідно до частини десятої статті 11 Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання» Антимонопольний комітет України може відкликати прийняте ним рішення, якщо воно прийнято на підставі недостовірної інформації, що призвело до прийняття необґрунтованого рішення, та прийняти нове рішення у порядку, встановленому цією статтею.

Голова Комітету

Ю. ТЕРЕНТЬЄВ